

Sygn. akt I NSP 346/22

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Demendecki

SSN Marek Dobrowolski

w sprawie ze skargi Ł. K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie
o sygn. II AKzw 660/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 7 grudnia 2022 r.,

pozostawia skargę bez rozpoznania

UZASADNIENIE

Ł. K. (dalej także: „skarżący”) 15 lipca 2022 r. wniósł do Sądu Najwyższego
skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej
zwłoki w postępowaniu toczącym się przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie
o sygn. akt II AKzw 660/22. Skarżący wniósł o zadośćuczynienie za przewlekłość w
wysokości 20 000 zł.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że złożył zażalenie na postanowienie
Sądu Okręgowego w Łodzi z 24 maja 2022 r., VI Kow 697/22 o odmowie
warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia
wolności i do dnia wniesienia skargi, nie zostało ono rozpoznane.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę jako niedopuszczalną, pozostawiono bez rozpoznania.

W myśl art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Odstępstwo od tej zasady zawarte jest jednak w przepisie art. 2 ust. 1b u.s.p.p., gdzie jednoznacznie stwierdzono, że przywołanego przepisu art. 2 ust. 1 tej ustawy nie stosuje się w sprawach, o których mowa w art. 1 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz.U. 1997, nr 90, poz. 557 z późn. zm.), chyba że dotyczą one obowiązku naprawienia szkody, zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub nawiązki orzeczonej na rzecz pokrzywdzonego.

Postępowanie, którego dotyczy niniejsza skarga, jest postępowaniem w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia, a więc nie należy do żadnej z wyjątkowych kategorii spraw określonych w art. 2 ust. 1b u.s.p.p., w których możliwe jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania w postępowaniu karnym wykonawczym.

Z tego powodu wniesiona skarga jest niedopuszczalna z mocy ustawy, co z kolei obliguje do pozostawienia jej bez rozpoznania, stosownie do treści art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p.

l.n